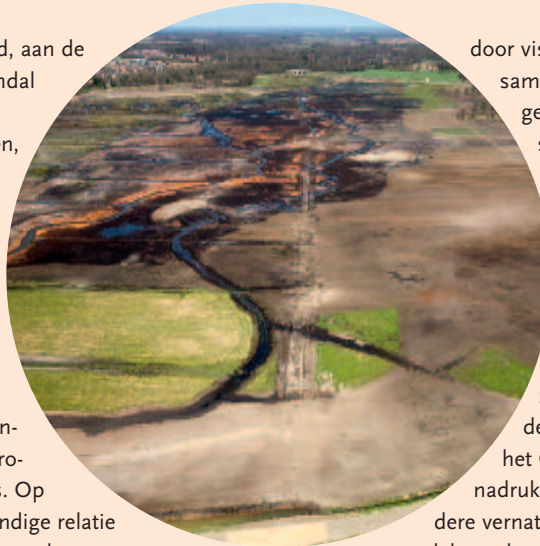

Het Drentse Landschap

Parels aan de Hunze-ketting

Aan de oostzijde van het Drentsche Aa-gebied, aan de andere kant van de Hondsrug, ligt het stroomdal van de Hunze. Waar we in het Drentse Aa-gebied 50 jaar natuurbehoud en -herstel viëren, zag eind 2014 de actualisatie van de Hunzevisie uit 1995 het licht. Deze visie van Het Drentse Landschap, Het Groninger Landschap, beide Milieufederaties en het WNF maakt de balans op van 20 jaar natuurontwikkeling in het Hunzedal en kijkt vooruit naar 2030. Ook in het Hunzedal is veel bereikt. Er ontstond 4300 ha nieuwe, overwegend natte natuur. Over grote afstanden meandert de Hunze weer met daarom heen overstromingsgraslanden, rietland en lokaal broekbos. Op een aantal plekken werd de waterhuishoudkundige relatie tussen Hondsrug en Hunzedal hersteld met grondwatergevoede moerassen als resultaat. Voorbeeld is het gebied tussen Exloo en Buinen. Hier keerden in nog geen 10 jaar tijd bijzondere soorten terug waaronder Duizendknoopfonteinkruid, Groot blaasjeskruid, Moeraskartelblad, Snavelzegge en Holpijp. Verder werd de Bever teruggebracht in het Hunzegebied; de populatie telt nu ca. 50 exemplaren. Typische beekvissen als Serpeling en Winde kunnen de bovenstroomse gebieden weer bereiken, doordat stuwen zijn vervangen

Mandelanden (foto: Topfoto).

Aa maar ook de Hunze gaat het beter met de natuur en voor de komende jaren ligt er nog veel in het verschiet. Om met spanning naar uit te kijken.

door vispasseerbare drempels. Bijzonder was het samengaan van natuurontwikkeling met andere gebiedsopgaven zoals water vasthouden bovenstrooms, waterwinning, meer wandel-, fiets- en kanomogelijkheden en behoud van erfgoed. Eind 2014 werden de deelgebieden Oude Weer en Bonnerklap als zoveelste parels aan de Hunze-ketting opgeleverd. Onder de verdubbelde N33 nabij Gieterveen werd daarbij als ontsnipperingsmaatregel een brede onderdoorgang gemaakt. De komende jaren zullen de nog ontbrekende schakels rondom de Hunze worden ingericht. De samenhang met het Groninger deel van het Hunzedal is hierbij nadrukkelijk in beeld. Een ander speerpunt is de verdere vernatting van veraarde veengebieden in het Hunzedal om de uitstoot van CO₂ te verminderen. Doel is daarbij bedrijven te betrekken die hun CO₂-uitstoot kunnen compenseren. In de Noord Drentse beekdalen Drentsche

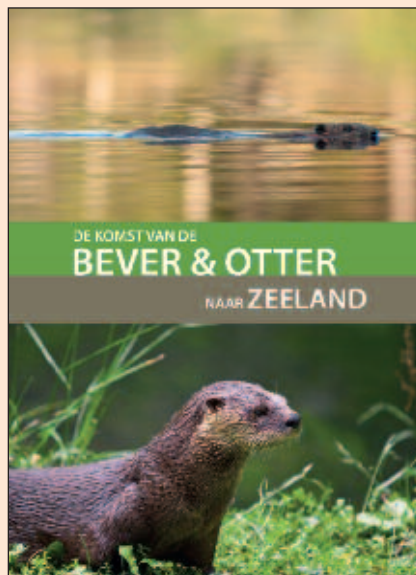
Uko Vegter, Hoofd Sector Natuur en Landschap

Het Zeeuwse Landschap

Zeeland bereidt zich voor op de komst van de Bever en de Otter

Na meer dan twee eeuwen afwezigheid in Zeeland hebben Bevers inmiddels in het Krammer-Volkerak de provinciegrens bereikt. Ook vanuit Vlaanderen naderen ze Zeeland. Otters komen steeds dichterbij, nadat ze veertig jaar geleden in Zeeland uitstierven. Vanuit Noord-Nederland breiden zij hun verspreidingsgebied uit. Enkele individuen zijn in Vlaanderen al waargenomen. Sinds eind 2014 leven er zelfs meerdere Otters in de Noordelijke Scheldevallei, op circa twintig kilometer van Zeeuws-Vlaanderen. Hoog tijd dus om na te gaan denken hoe we de Bever en Otter kunnen faciliteren in Zeeland.

Gefinancierd door de Provincie Zeeland heeft Het Zeeuwse Landschap een brochure gemaakt over de Bever en Otter. In de brochure komen de leefomgeving, leefwijze en terugkeer van beide soorten aan bod. Er is daarnaast een inschatting gemaakt welke gebieden ze als eerste zullen koloniseren, welke problemen er te verwachten zijn en hoe deze opgelost kunnen worden. De eerste exemplaren van de brochure werden uitgereikt aan Carla Schönknecht (Gedeputeerde provincie Zeeland) en Toine Poppelaars (Dijkgraaf waterschap Scheldestromen). Dit vond plaats tijdens een door Het Zeeuwse Landschap georganiseerd symposium over de komst van de Bever en Otter naar Zeeland.

Zeeland was de laatste Nederlandse provincie waar nog geen Bevers waren waargenomen. In juli 2014 kwam hier verandering in en werden knaagsporen gevonden in het natuurgebied Plaat van de Vliet, aan de westzijde van het Krammer-Volkerak. Aangezien het vraatsporen aan vrij dunne wilgentakken waren, kon Beverrat niet uitgesloten worden.

In januari van dit jaar werden echter op een eilandje nabij de eerste vindplaats alsnog oude vraatsporen gevonden aan dikkere afgeknaagde takken. Nu kan dus met zekerheid gesteld worden dat er zich kortstondig een Bever in Zeeland heeft opgehouden.

De komst naar Zeeland werd al verwacht, gezien de aanwezigheid in het Krammer-Volkerak sinds 2011. Hoe Bevers het Krammer-Volkerak bereikt hebben, is niet zeker; het kan zijn geweest via de Volkerak-

sluizen of over land bij deze sluizen. Ook bij het Hellegatsplein zijn vraatsporen aangetroffen. Er zijn tot nu toe geen aanwijzingen voor voortplanting in het Krammer-Volkerak.

De brochure is gratis te downloaden via www.hetzeeuwselandschap.nl/publicaties

Bas de Maat, Medewerker Ecologie en Kwaliteitszorg